

บทที่ 2

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดทางทฤษฎี

2.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภารัตน์ สุขุมตันติ (2523) ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะและปัญหาของบริษัทการเงินใน ปี พ.ศ. 2522 ได้รายงานว่ามีเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2522 บริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ทั้งระบบ มีเงินให้กู้ยืมจำนวนประมาณ 47,560 ล้านบาท เป็นการให้กู้ยืมแก่นิติบุคคลสูงสุดถึงร้อยละ 50.56 ให้กู้แก่นุคคลธรรมดาร้อยละ 32.85 นอกนั้นเป็นการให้กู้ยืมประเภทอื่นๆร้อยละ 16.59 ถ้าแบ่งตามระยะเวลาให้กู้ยืม เงินให้กู้ยืมที่ต้องชำระคืนภายใน 1 ปี มีสัดส่วนสูงสุดถึงร้อยละ 50.52 เป็นเงินกู้ยืมที่ต้องชำระคืนเมื่อทวงถามร้อยละ 30.43 เป็นเงินให้กู้ยืมระยะเวลาเกิน 1 ปีร้อยละ 19.05 ปัญหาการชำระหนี้คั่งในช่วงดังกล่าวนี้ เกิดจากภาวะซบเซาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ราคาของหลักทรัพย์ที่ตกต่ำลงอย่างรวดเร็ว เป็นเหตุให้ลูกค้าเงินกู้คั่งอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้

อำนาจ ธิยาทิพย์กุล (2531) ทำการศึกษาเรื่อง “การธนาคารพาณิชย์ การดำเนินงานและเทคโนโลยี” ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของลูกค้าหนึ่ง โดยปกติจะวิเคราะห์ปริมาณและคุณภาพของสินทรัพย์หมุนเวียนว่ามีมากน้อยเพียงใด และจะให้ความคุ้มกันแก่เจ้าหนี้ระยะสั้นได้อย่างไร ด้วยการวิเคราะห์ที่ได้จากเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (current ratio หรือ working capital ratio) อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนเร็ว จากการเทียบร้อยละของสินทรัพย์หมุนเวียนและดูจากสภาพคล่องของลูกค้าหนึ่งของกิจการของลูกค้าหนึ่ง ส่วนการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ระยะยาวนั้น จะต้องได้มาจากเงินสดอันเกิดจากกำไรจากการดำเนินการของลูกค้า แล้วใช้การวิเคราะห์ห้วงการเงินเพื่อวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว จากอัตราส่วนวัดสภาพการเป็นหนี้ (leverage ratio) ว่ามีหนี้สินมากน้อยเพียงใด และดูจากอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว (coverage ratio) นอกจากนี้ยังต้องวิเคราะห์ถึงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน หรือวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของเงินทุน (fund flow analysis) ของกิจการว่าเป็นอย่างไร เหมาะและจำเป็นจะใช้เงินกู้ระยะยาวหรือไม่

สุรัตน์ ศรีสุวรรณผลไท (2531) ทำการศึกษาเรื่อง สิ้นเชื่อและการเก็บหนี้ ได้แบ่งความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ที่มีปัญหาออกเป็นสองกลุ่ม คือ ผู้ที่ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตรงตามสัญญา และผู้ที่มีความสามารถในการชำระหนี้แต่ไม่ชำระ ในประเด็นที่ผู้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้คืน อาจจะมีสาเหตุมาจาก เจ็บไข้ได้ป่วย ตกงาน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ขาดเงินค่าไม่ได้ เก็บหนี้ไม่ได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูง ขาดสภาพคล่อง กิจการขาดทุน เกิดความเสียหายจากการกระทำภายนอกที่ไม่อาจจะควบคุมได้ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม คนงานนัดหยุดงาน และภัยธรรมชาติต่างๆ จลาจล สงคราม เป็นต้น ในประเด็นที่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ แต่ไม่ชำระหนี้คืน อาจจะมีสาเหตุมาจากเข้าใจเงื่อนไขการชำระหนี้ผิด หลงลืมภาระหนี้ เห็นว่ามีหนี้สินเพียงเล็กน้อยจึงรอรวมไว้ให้เป็นจำนวนมากเพื่อชำระเพียงครั้งเดียว มีนิสัยชำระหนี้ล่าช้า ไม่ทวงหนี้ก็ไม่ชำระหนี้ และมีเจตนาที่จะโกงโดยไม่ยอมชำระหนี้ที่ตนเองก่อขึ้น นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงระบบการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้ว่าจะดำเนินการอย่างไรเข้มงวดหรือผ่อนปรน ขึ้นอยู่กับความสามารถของลูกหนี้ที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ประเภทของลูกหนี้ ผู้เป็นหนี้ ขนาดรายได้และกำไรของผู้เป็นหนี้ และสถานภาพการแข่งขันของลูกหนี้

วาสนา สิงห์โกวิท (2527) ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการธนาคารพาณิชย์ ได้กล่าวถึงปัญหาเงินกู้ที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา มีสาเหตุสำคัญมาจากหลายด้าน เช่น ปัญหาด้านการเงินประกอบด้วย การนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ค่าใช้จ่ายสูงเกินกว่ากำหนด มีภาระหนี้มากเกินไป และพยากรณ์ยอดขายสูงมากเกินไป เป็นต้น ปัญหาด้านการผลิตประกอบด้วย วัตถุดิบหายาก ขาดแคลน ไม่สม่ำเสมอ เครื่องจักรไม่ทันสมัย ขัดข้องเสมอ ขาดอะไหล่เพื่อซ่อมบำรุง มีต้นทุนการผลิตสูง ปัญหาด้านการตลาดประกอบด้วย ค่าคะเนความต้องการผิดพลาด ราคาสินค้าไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้ คู่ทางการจำหน่ายไม่ดี ปัญหาด้านการบริหาร เป็นเรื่องของตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของหรือมีอำนาจในการบริหารกิจการ และปัญหาอื่นๆที่เกี่ยวข้องเช่น เศรษฐกิจตกต่ำ การเมือง แรงงาน ภาษีอากร เป็นต้น

วีรชาติ วิทยบูรณานนท์ (2523) ศึกษาวิจัยเรื่อง บริษัทเงินทุนกับการพัฒนาตลาดเครดิตเพื่อการบริโภคสินค้าคงทน ในประเทศไทย กรณีของรถยนต์นั่ง พบว่า บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งระดมเงินทุนและใช้เงินทุนเพื่อให้กู้ยืมต่างๆ และมีส่วนพัฒนาตลาดเครดิตเพื่อการบริโภคสูงมาก ทั้งนี้เพราะว่าธนาคารพาณิชย์ที่เป็นสถาบันการเงินหลักของไทย ไม่นิยมให้กู้ยืมเพื่อการบริโภค เพราะมีความเสี่ยงสูงมากเมื่อเทียบกับเครดิตประเภทอื่นๆ และในขณะเดียวกัน ธนาคารพาณิชย์ก็ถูกควบคุมอัตราดอกเบี้ยอีกด้วย จึงได้ผลตอบแทนไม่คุ้มกับความเสี่ยง แต่บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุน

หลักทรัพย์ แม้ว่าจะถูกควบคุมอัตราดอกเบี้ยเช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์ก็ตาม แต่ก็สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆที่เกี่ยวข้องได้ โดยไม่มีข้อจำกัดโดยระเบียบหรือกฎหมายใดๆ จึงทำให้มีรายได้สูง เป็นผลให้มีบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เข้าสู่ตลาดเครดิตเพื่อการบริโภคมากมาย โดยเฉพาะการให้เครดิตเพื่อการซื้อรถยนต์ ซึ่งเรียกว่า การให้เช่าซื้อ (hire purchase) โดยจะพิจารณาปัจจัยที่จะมีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้คือนคือ ประวัติของผู้เช่าซื้อ เคยผิดสัญญากับบริษัทอื่นมาก่อนหรือไม่ อยู่ในบัญชีรายชื่อลูกค้าไม่ดี (black list) หรือไม่ เป็นคนในท้องถิ่นประกอบการหรือไม่ ประกอบอาชีพอะไร ทำเลการค้าเป็นเช่นไร มีรายได้ประจำเป็นเงินเดือนตำแหน่งหน้าที่มั่นคงหรือไม่ สภาพการค้าแข่งขันเป็นเช่นไร เป็นต้น

ไชยง ปฐวรินทร์านนท์ (2527) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่าธนาคารพาณิชย์ปล่อยเงินให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจนิติบุคคลมากที่สุด ถัดลงไปเป็นภาคครัวเรือน และการให้เงินกู้ก็มีความผันผวนตามฤดูกาลในแต่ละภาคเศรษฐกิจเห็นได้อย่างชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาการให้กู้ยืมโดยรวมแล้ว ความผันผวนตามฤดูกาลจะลดลงอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงว่าธนาคารพาณิชย์มีความสามารถในการคาดคะเนความต้องการเงินกู้ของแต่ละภาคเศรษฐกิจได้แม่นยำพอสมควร จึงพอที่จะกล่าวได้ว่าธนาคารพาณิชย์มีความสามารถในการบริหารเงินทุน (portfolio management) ได้ดีพอสมควร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2534) ศึกษาวิจัยเรื่อง หนี้สินเกษตรกรปีเพาะปลูก 2531/32 พบว่าความสามารถในการชำระหนี้สินของเกษตรกรไทยในช่วงปีเพาะปลูก 2531/2532 โดยเฉลี่ยเท่ากับ 5.889. บาท/ครัวเรือนทั้งหมด หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.34 ของหนี้สินทั้งหมด (หนี้สินต้นปี + เงินกู้ระหว่างปี) และพบว่าเกือบทุกภาค มีความสามารถในการชำระหนี้สินในแต่ละภาคได้ประมาณร้อยละ 50 ของหนี้ทั้งหมดในภาค ยกเว้นภาคใต้ มีความสามารถชำระหนี้สินเพียงร้อยละ 28.49 ของหนี้สินของภาค ทั้งนี้ เพราะหนี้สินที่ค้างชำระอยู่เป็นหนี้สินระยะยาว ยังไม่ถึงกำหนดชำระคืน จึงทำให้สัดส่วนการชำระคืนต่ำกว่าภาคอื่นๆ ความต้องการเงินทุนในการทำกิจกรรมการเกษตรโดยเฉลี่ย เป็นเงินทุนตนเองประมาณร้อยละ 49 ส่วนอีกร้อยละ 51 มาจากการกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ยืมในสถาบันการเงินและนอกสถาบันการเงิน ในจำนวนเงินกู้ยืมทั้งหมดนี้ เป็นการกู้ยืมจากสถาบันการเงินเพียงร้อยละ 24 เท่านั้น นอกจากนั้นอีกร้อยละ 76 เป็นการกู้ยืมจากนอกสถาบันการเงิน ซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยสูงมากอยู่ในช่วงร้อยละ 20-39 ต่อปี จึงทำให้เกษตรกรต้องเร่งชำระหนี้ดอกเบี้ยสูงก่อนที่จะชำระหนี้ของสถาบันการเงินที่ดอกเบี้ยต่ำกว่า เมื่อชำระหนี้แก่กับสถาบันการเงินไม่ได้ ก็จะถูกไถ่ไม่ได้ แต่ยังคงขาดแคลนเงินลงทุนต่อ จึงต้องหันไปกู้เงินนอกระบบสถาบันการเงินอยู่เรื่อยๆ

เจริญ เกษญาวัลย์ (2532) ทำการศึกษาเรื่อง ก่อนจะติดต่อธนาคาร ได้กล่าวถึงตัวเกณฑ์ที่ธนาคารใช้ในการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้สินของผู้กู้ ประกอบด้วย 5 ประการคือ คุณสมบัติส่วนตัวของผู้กู้ (character) ความสามารถในการหารายได้ (capacity) เงินทุนของตนเองในการดำเนินการ (capital) เงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ,สังคม,และการเมือง (conditions) และหลักประกันสินเชื่อ (collateral) แต่ตัวเกณฑ์ที่ค่อนข้างจะมีน้ำหนักมากที่สุดอยู่ที่ ความสามารถในการหารายได้ เพราะจะส่งผลถึงความสามารถในการชำระหนี้สิน ถ้าตัวเกณฑ์นี้ ไม่ผ่านการพิจารณาของผู้วิเคราะห์ค่าขอสินเชื่อ การพิจารณาตัวเกณฑ์อื่นๆก็จะหมดความสำคัญไปทันที

ชนินทร์ พิทยาวิวิธ (2515) ทำการศึกษาเรื่อง ธนาคารพาณิชย์ใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ ได้กล่าวถึงปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ ของลูกหนี้ ปัญหาเหล่านั้นเช่น ความสามารถในการบริหารกิจการ การมีหนี้สินมากเกินไป การสต็อกสินค้าไว้มากเกินความจำเป็น หรือคาดคะเนความต้องการสินค้าผิดพลาด นำเงินไปจมอยู่ในสินทรัพย์ถาวร (fixed assets) มากเกินไป การเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ไม่ได้ การนำเงินไปใช้ในอภิวัตถุประสงค์ และการมีรายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย อันเนื่องมาจากมีคู่แข่งจำนวนมาก ทำให้ที่ตั้งกิจการค้าไม่เหมาะสม เป็นต้น

เสาวคนธ์ อุฎฐานชีวิน (2536) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของลูกค้าสินเชื่อที่มีต่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาเชียงใหม่ ได้พบว่าเหตุผลในการค้างชำระหนี้กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ เรียงลำดับความสำคัญ คือ นำเงินไปใช้จ่ายอย่างอื่น โดยไม่ยอมผ่อนชำระคืนธนาคารร้อยละ 33.1 ถูกปรับดอกเบี้ยสูงขึ้น ทำให้จำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระสูงขึ้นร้อยละ 18.8 ขาดการผ่อนชำระหลายงวดจนไม่สามารถชำระหนี้ได้ร้อยละ 15.6 รายได้ลดลงร้อยละ 13.8 หนี้สินภายนอกมกรร้อยละ 10.6 ซื้อมันพร้อมที่ดินไว้เก็งกำไรร้อยละ 3.8 ไม่มีงานทำร้อยละ 4.3

รังสรรค์ พิมพ์สารี (2532) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การจำแนกผู้กู้สินเชื่อการเกษตรกรณีศึกษาอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีส่วนทำให้การกู้เงินไปลงทุนในการเกษตร กิจกรรมการเกษตรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งจะส่งผลถึงความสามารถในการชำระหนี้สินของเกษตรกร ได้หรือไม่ด้วย ปัจจัยดังกล่าวมี 7 ประการคือ 1) สัดส่วนเงินกู้ที่เกษตรกรนำไปใช้ในการบริโภค 2) อัตราส่วนสินทรัพย์สุทธิต่อสินทรัพย์ทั้งหมด 3) อัตราส่วนสินทรัพย์สุทธิต่อหนี้สินทั้งหมด 4) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน 5) อัตราส่วนรายได้สุทธิจากฟาร์มต่อหนี้สินทั้งหมด 6) อัตราส่วนรายได้สุทธิจากฟาร์มต่อสินทรัพย์ทั้งหมด และ 7) การศึกษาของเกษตรกร

สุรพล ไทลมิ (2539) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดดอกเบี้ยค้างรับของเงินกู้ประจำ กรณีศึกษา ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนทบุรี เชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่ากลุ่มลูกหนี้ที่มีปัญหาในการค้างชำระดอกเบี้ย ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัว และมีรายได้อยู่ในช่วง 10,000.- 30,000. บาท ได้รับเงินกู้ไม่เกิน 500,000. บาทปัจจัยที่ทำให้เกิดดอกเบี้ยค้างรับ แบ่งเป็น ปัจจัยภายนอก ได้แก่ภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเมือง และภัยธรรมชาติ ส่วนปัจจัยภายในคือ อัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้น เงื่อนไขของการชำระหนี้ การปล่อยสินเชื่อโดยไม่มีวิเคราะห์ค่าของอย่างรอบคอบ ส่วนปัจจัยด้านตัวลูกค้ายกเว้น คือการใช้เงินผิดวัตถุประสงค์การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และการทำการค้าเกินตัว

นเรศวร สุกัณฐิต (2539) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้จัดชั้นของธนาคารพาณิชย์หนึ่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการแบ่งกลุ่มลูกหนี้ที่มีปัญหาด้วยการจัดชั้นหนี้ดังนี้คือ ชั้นหนี้ต่ำกว่ามาตรฐาน ชั้นหนี้สงสัย และชั้นหนี้สูญ ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้จัดชั้นก็จะเป็นตัวแสดงให้ทราบถึงความสามารถในการชำระหนี้ด้วย จากการศึกษาได้แยกปัจจัยออกเป็นดังนี้ คือ ปัจจัยทั่วไป เช่น ประเภทการกู้ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระยะเวลาสัญญากู้เงิน เงื่อนไขการผ่อนชำระหนี้ เป็นต้น ปัจจัยที่เป็นคุณสมบัติส่วนตัวลูกค้ายกเว้น ความรู้ในการบริหารธุรกิจ สภาพปัญหาครอบครัว สภาพไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระหนี้ได้ ปัจจัยด้านความสามารถในการชำระหนี้ เช่น ควบคุมดูแลกิจการไม่ทั่วถึง รายได้ไม่สัมพันธ์กับค่าใช้จ่าย กู้เงินแต่ไม่ได้เป็นผู้ใช้เงินกู้ ปัจจัยด้านเงินลงทุน เช่น ธุรกิจขาดสภาพคล่อง ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ ภาระหนี้มากเกินไป ปัจจัยด้านหลักประกัน และปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้มีปัญหาดังนี้เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ ในกลุ่มที่ลูกหนี้เป็นบุคคลธรรมดา ราคาหลักประกันใกล้เคียงภาระหนี้ร้อยละ 76.8 ธุรกิจขาดสภาพคล่องร้อยละ 63.9 และหลักประกันไม่มีสภาพคล่องร้อยละ 62.9 ในกลุ่มลูกค้ายกเว้นนิติบุคคล ลูกหนี้ร่อยละหลักประกันร้อยละ 100.0 ผลผลิตได้รับภัยจากธรรมชาติและจากเหตุการณ์ไม่คาดฝันร้อยละ 100.0 และการปรับปรุงสาธารณูปโภคสร้างปัญหาให้กิจการร้อยละ 100.0

นรัชย์ ครีสรสสัย (2540) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถชำระคืนเงินกู้ พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถชำระคืนเงินกู้ของลูกค้ายกเว้นธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาศรีนครพิงค์เชียงใหม่มี 7 ปัจจัยคือ 1) สินเชื่อเดิม ถ้าเคยมีสินเชื่อเดิมที่สาขามาก่อนโอกาสชำระหนี้จะดี 2) ร้อยละภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ถ้าสัดส่วนภาระหนี้คงเหลือยิ่งสูงความ

สามารถในการชำระหนี้จะลดลง 3) ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ถ้าระยะเวลาผ่อนชำระยาวนานขึ้นจะทำให้ความสามารถชำระหนี้มีโอกาสดลดลง 4) ระดับรายได้ ถ้ารายได้สูง ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้มีโอกาสดลดลง 5) อสังหาริมทรัพย์เดิม ถ้ามีอสังหาริมทรัพย์ความสามารถชำระหนี้เงินกู้มีโอกาสดลดลง 6) อาชีพราชการ ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้มีโอกาสดมากขึ้น และ 7) วัตถุประสงค์เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์มีโอกาสดทำให้ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ลดลง

2.2 กรอบแนวความคิดทางทฤษฎี

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อ และความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ของลูกหนี้ พบว่าสถาบันการเงินซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นธนาคาร ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ธนาคาร มีสาเหตุหลายประการด้วยกัน คือปัญหาของบุคคลธรรมดาเป็นส่วนใหญ่ เช่น เจ็บป่วย ตกงาน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ขายสินค้าไม่ได้ เก็บหนี้ไม่ได้ ขาดสภาพคล่องก่อการขาดทุน เป็นต้น สาเหตุดังกล่าวแล้วนี้ จะเห็นกันโดยทั่วไป ผู้วิจัยบางท่านมีการ นับหาสัดส่วนบ้าง ความถี่บ้าง แต่ก็มีได้บ่งบอกว่าสาเหตุต่างๆ ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ของลูกหนี้มากน้อยเพียงใด

งานวิจัยบางงาน ได้กล่าวถึงอัตราส่วนทางการเงินต่างๆ ที่ศึกษาได้จากกลุ่มลูกค้านำสินเชื่อเกษตรว่ามีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ของลูกหนี้เงินกู้เกษตรกรดังกล่าว แต่จากการศึกษาคำเสนอของกู้เงินของลูกหนี้เงินกู้เกษตรกรและสินเชื่อทั่วไป ของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ในช่วงเกือบ 20 ปีที่ผ่านมา พบว่าลูกหนี้ส่วนใหญ่มีได้ทำตัวเลงงบการเงิน(งบดุลและงบกำไร-ขาดทุน)ของตนเองไว้เลย ดังนั้นการกำหนดอัตราส่วนทางการเงินต่างๆของลูกค้านำจึงคลาดเคลื่อน เพราะว่าส่วนใหญ่จะเป็นการกำหนดโดยประมาณการจากเจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงินที่จะให้เครดิตเท่านั้น ซึ่งแต่ละสถาบันก็แตกต่างกันไปตามข้อมูลที่ได้มา ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ของลูกค้านำ ในกรณีของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ อาจกล่าวโดยทั่วไปได้ว่าน่าจะมีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อชำระหนี้คล้ายๆกับสถาบันการเงินอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจะทราบว่าปัจจัยใดมีผลกระทบหรือมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใด จึงได้แบ่งปัจจัยที่คาดว่ามีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ ของลูกหนี้ บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง เป็นปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของผู้กู้ (debtor characteristic)ซึ่งได้แก่ อายุ การศึกษา

ประสบการณ์การใช้เงินกู้สถาบันการเงิน และดำรงอยู่ของชีวิตบุคคลหรือนิติบุคคล กลุ่มที่สอง เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสังคม (social factors) ได้แก่ สถานะสมรส จำนวนสถาบันการเงินที่ใช้บริการ การถูกดำเนินคดี และจำนวนประเภทธุรกิจที่ทำ กลุ่มที่สาม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างบริษัทผู้ให้กู้กับผู้กู้เงิน (conditional agreement factors) ได้แก่ ภาระหนี้เงินต้นต่อวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ ระยะเวลาที่เป็นหนี้บริษัท วงเงินกู้รวมที่ได้รับอนุมัติต่อวงเงินกู้รวมที่เสนอขอกู้ตอนเริ่มแรก วงเงินกู้รวมที่ได้รับอนุมัติต่อราคาประเมินหลักประกันเงินกู้ และการใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ กลุ่มที่สี่ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับความสามารถของผู้กู้ (debtor capacity factors) ได้แก่ ผลต่างของรายได้จริงในปัจจุบันกับรายได้พยากรณ์จากค่าของกู้ มูลค่าทรัพย์สินเตรียมไว้เมื่อชำระหนี้ และหนี้สินนอกระบบสถาบันการเงิน รวมปัจจัย 4 กลุ่มที่เป็นกรอบในการวิจัย

2.3 แบบจำลองที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยที่ใช้อธิบายความสามารถในการชำระคืนเงินกู้แบ่งออกเป็นหมวดหมู่ได้ 4 กลุ่มนั้น สามารถนำมากำหนดเป็นความสัมพันธ์ออกเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y = F(C_i, S_j, A_k, D_l)$$

โดย Y คือ ความสามารถในการชำระคืนของลูกหนี้

C_i คือ ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของลูกหนี้ซึ่งได้แก่ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการใช้เงินกู้สถาบันการเงิน และการมีชีวิตอยู่

S_j คือ ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสังคมของลูกหนี้ซึ่งได้แก่ สถานะสมรส จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นหนี้ การถูกดำเนินคดี และการประกอบอาชีพ

A_k คือ ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยเกี่ยวกับเงื่อนไขข้อตกลงบริษัทกับลูกหนี้ซึ่งได้แก่ ภาระหนี้เงินต้นที่เหลือต่อวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ ระยะเวลาเป็นหนี้ วงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติต่อวงเงินกู้ที่เสนอขอตอนเริ่มแรก วงเงินกู้ที่ได้รับต่อราคาประเมินหลักประกันเงินกู้ และการใช้เงินกู้ตามวัตถุประสงค์

D_l คือ ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถของลูกหนี้ซึ่งได้แก่ ผลต่างรายได้จริงกับรายได้พยากรณ์จากค่าของกู้ มูลค่าทรัพย์สินที่เตรียมไว้เพื่อขายชำระหนี้และภาระหนี้สินนอกระบบสถาบันการเงิน

2.4 สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มที่ 1 ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของลูกหนี้ (debtor characteristic)

ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของลูกหนี้ นั้นประกอบด้วยตัวแปรอธิบาย 4 ตัวแปรซึ่งรายละเอียดแต่ละตัวแปรมีดังต่อไปนี้

อายุ (C_1) มีหน่วยเป็น ปี หมายถึงอายุของลูกหนี้ หรือผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ซึ่งได้คาดว่าบุคคลที่มีอายุสูง ย่อมมีวุฒิภาวะในการรับผิดชอบต่อภาระหนี้ดีกว่าผู้มีอายุน้อยกว่า ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อมีอายุสูงมากขึ้น คาดว่า มีประสบการณ์มาก มีคนรู้จักมาก รายได้มากขึ้น มีความระมัดระวังมากขึ้น มีครอบครัวขยายใหญ่ขึ้นดังนั้นลักษณะเหล่านี้จึง เป็นสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนผลักดันให้ตัวลูกหนี้มีความรับผิดชอบต่อภาระหนี้สูงมากขึ้น

การศึกษา (C_2) มีหน่วยเป็น ปี หมายถึง วุฒิการศึกษาของลูกหนี้หรือผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ประสบการณ์ในการศึกษา คาดว่า ลูกหนี้ที่มีประสบการณ์ในการศึกษามาเป็นเวลายาวนานกว่า ย่อมมีความรับผิดชอบสูงกว่ามีความสามารถในการดำเนินกิจการสูงกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการศึกษาน้อย ดังนั้นระดับการศึกษาสูงกว่าจึงมีผลให้ความสามารถในการชำระหนี้ดีกว่าผู้มีการศึกษาน้อยด้วย

ประสบการณ์ในการใช้เงินกู้สถาบันการเงิน (C_3) มีหน่วยเป็นปี หมายถึง ลูกหนี้หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ได้เคยใช้สินเชื่อของสถาบันการเงินในระบบมาก่อนที่จะมาเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์อยู่ในขณะนี้ ช่วงระยะเวลาที่เคยเป็นหนี้ยาวนานกี่ปี ช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นประสบการณ์ ทั้งนี้สถาบันการเงินที่เคยใช้สินเชื่อนั้นอาจเป็นสถาบันการเงินอื่นๆ หรือเป็นบริษัทเงินทุนหรือเงินทุนหลักทรัพย์ที่เป็นลูกหนี้อยู่ในปัจจุบันก็ได้ โดยคาดว่า ลูกหนี้ที่มีประสบการณ์มานานปีน่าจะมีความสามารถในการชำระหนี้คืนได้ดีกว่าลูกหนี้ที่มีประสบการณ์น้อย เพราะจากการมีประสบการณ์กับสถาบันการเงินมานานจะเข้าใจประเพณีปฏิบัติของสถาบันการเงินเป็นอย่างดี และน่าจะเป็นบุคคลมีประวัติในการใช้สินเชื่อดี สถาบันการเงินจึงอยากให้สินเชื่อตลอดไป ช่วงระยะเวลาที่ใช้สินเชื่อจึงยาวนาน ประสบการณ์ดังกล่าวจึงน่าจะมีผลต่อการชำระหนี้

การมีชีวิตอยู่ (C_4) หมายถึง ลูกหนี้หรือผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้มีชีวิตอยู่ กำหนดตัวแปรหุ่นเท่ากับ 1 อย่างอื่นเท่ากับ 0 การเสียชีวิตคือ การสูญเสียความสามารถทั้งปวงที่จะดำเนินการให้เกิดรายได้ นำเงินมาชำระหนี้คืนสถาบันการเงินได้ จึงคาดว่า ถ้าลูกหนี้ยังคงมีชีวิตอยู่ ความสามารถในการชำระหนี้ย่อมดีกว่าหนี้ที่ลูกหนี้เสียชีวิตแล้ว

กลุ่มที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวกับสังคม (social factors)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสังคมประกอบด้วยตัวแปรอธิบาย 4 ตัวแปรซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละตัวแปรดังต่อไปนี้คือ

สถานะสมรส (S_1) หมายถึงลูกหนี้หรือผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้มีสถานะสมรสคงเดิม กำหนดตัวแปรหุ่นเท่ากับ 1 อย่างอื่นเท่ากับ 0 สถานะสมรสคงเดิมหมายถึงในระหว่างที่เป็นลูกหนี้อยู่ เมื่อเริ่มใช้สินเชื่อเป็น โสคหรือหม้าย ปัจจุบันก็ยังโสดหรือหม้ายอยู่ หรือเมื่อเริ่มใช้สินเชื่อมีคู่สมรส ปัจจุบันก็ยังไม่มีคู่สมรสคนเดิมอยู่ เพราะคาดว่าสถานะสมรสนี้จะมีผลต่อธุรกิจหรือการประกอบอาชีพมากประการหนึ่ง ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของสถานะสมรสในระหว่างเป็นลูกหนี้เช่น จากโสดเป็นสมรส หรือจากคู่สมรสเป็นหย่า หรือหม้าย หรือสมรสกับคนใหม่ จะมีผลให้สภาพความเป็นอยู่และอาชีพกระทบกระเทือนด้วย จะส่งผลถึงความสามารถในการชำระหนี้ด้วย จึงคาดว่าลูกหนี้ที่สถานะสมรสคงเดิมจะมีความสามารถชำระคืนเงินกู้ ได้ดีกว่าผู้มีสถานะสมรสเปลี่ยนแปลง

จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นหนี้ (S_2) มีหน่วยเป็นจำนวนแห่ง หมายถึง ลูกหนี้หรือผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ เป็นหนี้สถาบันการเงินในหลายแห่งในขณะเดียวกันหรือไม่ คาดว่าลูกหนี้ที่เป็นหนี้สถาบันการเงินหลายแห่งในขณะเดียวกัน ย่อมมีความสามารถในการชำระหนี้คืนน้อยกว่าลูกหนี้ที่เป็นหนี้สถาบันการเงินเพียงแห่งเดียว

การถูกดำเนินคดี (S_3) หมายถึง ลูกหนี้หรือผู้มีอำนาจดำเนินการแทนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ไม่เคยถูกดำเนินคดีทั้งแพ่งหรืออาญา กำหนดตัวแปรหุ่นเท่ากับ 1 อย่างอื่นเท่ากับ 0 เพราะเมื่อลูกหนี้ถูกดำเนินคดีแล้ว จะมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการอย่างแน่นอน จึงคาดว่า ลูกหนี้ที่ไม่ถูกดำเนินคดี น่าจะมีความสามารถในการชำระหนี้คืนได้ดีกว่าลูกหนี้ที่ถูกดำเนินคดี

การประกอบอาชีพ (S_4) หมายถึง ลูกหนี้ดำเนินกิจการอาชีพเดียว หรือธุรกิจประเภทเดียว กำหนดตัวแปรหุ่นเท่ากับ 1 อย่างอื่นเท่ากับ 0 เพราะจะเกี่ยวข้องกับความชำนาญและความสามารถหรือความถนัดในการทำอาชีพหรือธุรกิจนั้นๆ คาดว่าลูกหนี้ที่ทำเพียงอาชีพเดียวหรือธุรกิจประเภทเดียว ย่อมมีความสามารถในการชำระหนี้คืน ได้ดีกว่าลูกหนี้ที่ทำหลายอาชีพ

กลุ่มที่ 3 ปัจจัยเกี่ยวกับเงื่อนไขข้อตกลงบริษัท กับ ลูกหนี้ (conditional agreement factors)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขข้อตกลงบริษัทกับลูกหนี้ประกอบด้วยตัวแปรอธิบาย 5 ตัวแปรซึ่งมีรายละเอียดแต่ละตัวแปรดังต่อไปนี้คือ

อัตราส่วนของภาระหนี้ เงินต้นต่อวงเงินกู้ที่ได้รับ (A_1) หน่วยเป็น ร้อยละ จะแสดงถึงลูกหนี้ได้ชำระหนี้ เงินต้นแล้วเป็นสัดส่วนมากน้อยเท่าไร ยิ่งชำระเงินต้นมากสัดส่วนนี้ก็จะลดลง เงินต้นคงค้างมากสัดส่วนนี้ก็จะเพิ่มขึ้น ลูกหนี้ที่ดีมีความสามารถจึงชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงหรือมากกว่าข้อตกลง เป็นผลให้ภาระหนี้เงินต้นคงเหลือน้อยแต่ถ้าเป็นลูกหนี้ไม่ดีก็จะไม่ชำระหนี้ตามข้อตกลง ดังนั้นจึงคาดว่า ลูกหนี้ที่มีสัดส่วนของภาระหนี้เงินต้นต่อวงเงินกู้ที่ได้รับค่านำจะมีโอกาสชำระหนี้คืน ได้ดีกว่ารายที่มีสัดส่วนสูง

ระยะเวลาเป็นหนี้ (A_2) มีหน่วยเป็น เดือน หมายถึง ระยะเวลาที่ลูกหนี้เป็นหนี้สถาบันการเงิน ตั้งแต่เริ่มเป็นหนี้มาจนถึงปัจจุบัน ในสัญญากู้เงินกับสถาบันการเงิน จะมีการแบ่งระยะเวลาการกู้เป็น 3 ประเภท คือระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี ระยะ กลาง 2-5 ปี ระยะยาว นานเกิน 5 ปี คาดว่า ลูกหนี้ที่เป็นหนี้มาเป็นเวลานานๆ โดยสถาบันการเงินมิได้ดำเนินการใดๆ ย่อมเป็นลูกหนี้ที่ดีของสถาบันการเงิน ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ น่าจะดีกว่าลูกหนี้ที่เป็นหนี้ในช่วงระยะเวลาที่สั้น

อัตราส่วนของวงเงินกู้รวมที่ได้รับอนุมัติ ต่อวงเงินกู้รวมที่เสนอขอผู้ตอนเริ่มแรก (A_3) มีหน่วยเป็น ร้อยละ หมายถึงลูกหนี้ได้รับวงเงินกู้ตามจำนวนที่ตนเองขอใช้สินเชื่อ หรือไม่ถ้าได้รับเงินกู้เต็มจำนวนที่ขอหรือมากกว่าที่ขอลูกหนี้ก็จะมีทุนดำเนินการเพียงพอตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งในคำขอกู้ได้ แต่ถ้าได้รับวงเงินกุน้อยกว่าที่ขอลูกหนี้ อาจไปสร้างภาระหนี้ที่อื่นๆ เพิ่มมาอีกภายหลัง ซึ่งจะเกิดปัญหาในการดำเนินกิจการ ได้จึงคาดว่าลูกหนี้ที่มีสัดส่วนการได้รับอนุมัติวงเงินกู้สูง น่าจะมีความสามารถในการชำระคืนหนี้ดีกว่าลูกหนี้ที่ได้รับอนุมัติวงเงินกู้ในสัดส่วนที่ต่ำกว่า

อัตราส่วนวงเงินกู้รวมที่ได้รับอนุมัติต่อราคาประเมินหลักประกันเงินกู้ (A_4) หน่วยเป็น ร้อยละ แสดงให้เห็นถึง หลักประกันความเสี่ยงที่ลูกหนี้ให้ไว้กับสถาบันการเงิน คาดว่า ลูกหนี้ที่มีอัตราส่วนนี้ต่ำ จะมีความตั้งใจพยายามที่จะชำระหนี้คืนสูงกว่าลูกหนี้ที่มีสัดส่วนนี้สูงกว่า เพราะลูกหนี้ที่มีสัดส่วนนี้ต่ำจะเป็นห่วงทรัพย์สินของตนเองที่นำมาเป็นหลักประกันหนี้ เพราะว่ามีมูลค่าสูงกว่าหนี้มาก จึงต้องพยายามชำระหนี้ให้ได้

การใช้เงินตามวัตถุประสงค์ (A_5) หมายถึง เมื่อลูกหนี้ได้รับเงินกู้ไปแล้ว นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ในคำขอกู้ กำหนดตัวแปรหุ่นเท่ากับ 1 อย่างอื่นเท่ากับ 0 เพราะสถาบันการเงินจะพิจารณาอนุมัติเงินกู้ตามวัตถุประสงค์ที่จะขอใช้เงินกู้เมื่อพิจารณาและอนุมัติเงินกู้ให้ไปแล้ว ถ้าลูกหนี้กลับไม่นำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งจึงคาดว่าจะเกิดปัญหาในการชำระหนี้ขึ้นได้ เพราะอยู่นอกเหนือการพยากรณ์รายได้ก่อนที่ลูกหนี้จะขอกู้ ดังนั้นจึงคาดว่าลูกหนี้ที่ใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ จะมีความสามารถชำระหนี้คืน ได้ดีกว่าลูกหนี้ที่ใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์

กลุ่มที่ 4 ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถของลูกหนี้ (debtor capacity factors)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของผู้กู้ ประกอบด้วยตัวแปรอธิบาย 3 ตัวแปร ซึ่งรายละเอียดของแต่ละตัวแปรมีดังต่อไปนี้คือ

อัตราส่วนของผลต่างรายได้จริงในปัจจุบันกับรายได้พยากรณ์จากค่าขอสินเชื่อก่อนผู้ต่อรายได้พยากรณ์ (D_1) หน่วยเป็นร้อยละหมายถึง การพยากรณ์รายได้ทั้งหมดของกิจการที่ลูกหนี้เสนอขอกู้เงิน เป็นรายได้ที่ทั้งลูกหนี้และสถาบันการเงินผู้ให้กู้มีความเห็นตรงกัน แต่เมื่อกิจการดำเนินไปจริง ผลรายได้ของกิจการเป็นไปตามที่พยากรณ์ไว้หรือไม่ ถ้ารายได้จริงมากกว่ารายได้พยากรณ์ ผลต่างให้ค่าบวก ถ้ารายได้จริงน้อยกว่ารายได้พยากรณ์ ผลต่างให้ค่าลบ ถ้ารายได้จริงเท่ากับรายได้พยากรณ์ ผลต่างเท่ากับศูนย์ ดังนั้นถ้าลูกหนี้มีรายได้จริงมากกว่ารายได้พยากรณ์ คาดว่าความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ น่าจะดีกว่าลูกหนี้ที่มีรายได้จริงน้อยกว่ารายได้พยากรณ์

มูลค่าทรัพย์สินที่เตรียมไว้เพื่อชำระหนี้ (D_2) หน่วยเป็นบาท หมายถึง ลูกหนี้มีความตั้งใจที่จะเปลี่ยนทรัพย์สินที่มีอยู่ เป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้ ในระหว่างรอคอยการขายทรัพย์สิน จะมีผลทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง และเกิดเป็นหนี้มีปัญหาในที่สุด จึงคาดว่าลูกหนี้ที่รอคอยขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินสดมาชำระหนี้ จะมีความสามารถในการชำระหนี้คือน้อยกว่า ลูกหนี้ที่ไม่มี ความตั้งใจจะขายทรัพย์สินเพื่อชำระหนี้

ภาระหนี้สินนอกระบบสถาบันการเงิน (D_3) ไม่มีหนี้สินนอกระบบสถาบันการเงิน กำหนดตัวแปรหุ่นเท่ากับ 1 อย่างอื่นเท่ากับ 0 แสดงให้เห็นถึงลูกหนี้ที่สร้างหนี้ให้แก่กิจการตนเองโดยไม่จำกัดและไม่เหมาะสม จนไม่สามารถควบคุมได้ เป็นสาเหตุให้มีหนี้สินล้นพ้นตัว จนรายได้ไม่พอชำระหนี้ จึงคาดว่า ลูกหนี้ที่มีหนี้สินนอกระบบสถาบันการเงินเช่นนี้ จะมีความสามารถในการชำระหนี้ได้น้อยกว่าลูกหนี้ที่ไม่มีหนี้ประเภทนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ของผู้ลงทุน

